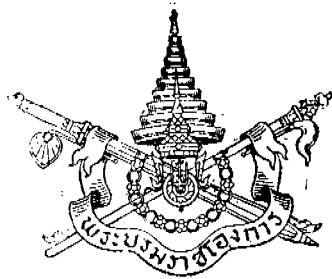

๑๕๐๘

๕ สิงหาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๙ ตอนที่ ๕๒

พระราชบัญญัติ

ไข้จับสั้น พุทธศักราช ๒๔๘๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐

และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔)

อาทิตยทิพอาภา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๘๕

เป็นปีที่ ๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๕๒ เล่ม ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๔ สิงหาคม ๒๔๘๕

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรที่จะควบคุม
ใช้จับสั้นเพื่อความปลอดภัยของประชาชน

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ใช้จับสั้น พุทธศักราช ๒๔๘๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบันดาบทกฎหมาย กติและข้อบังคับ
อื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่ง
ขัดแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“รัถมนตรี” หมายความว่า รัถมนตรีผู้รักษากฎตาม
พระราชบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงาน
ซึ่งรัฐบาลแต่งตั้งให้มีหน้าที่ตรวจตรา ดูแลและรับผิดชอบ

๕ สิงหาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๕๒

ในการดำเนินการสาธารณสุขโดยทั่วไป หรือเฉพาะในจังหวัด
หรือท้องที่ใด

“ไข้จับสั้น” หมายความว่า โรคอันเกิดจากเชื้อโรค
จำพวกพลัสโมดิอุม ซึ่งยุ่งกันปล่องพามาติดคน

“ยุ่งกันปล่อง” หมายความว่า ยุงจำพวกที่นำเชื้อโรค
ไข้จับสั้น รวมตลอดถึงลูกน้ำของยุงจำพวกนั้นด้วย

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีประกาศระบอบการสำคันของไข้
จับสั้นไว้ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖ เมื่อไข้จับสั้นเกิดขึ้นหรือน่าจะเกิดขึ้นในท้องที่
ใด ข้าหลวงประจำจังหวัดมีอำนาจประกาศระบอบว่า อำเภอ
ตำบล หมู่บ้าน หรือสถานที่ใดเป็นเขตควบคุมไข้จับ สั้น และ
จะกำหนดปริมาณทลปนแถบไว้รอบเขตด้วยก็ได้ แต่เมื่อ
ไข้จับสั้นสงบลงแล้ว และข้าหลวงประจำจังหวัดเห็นเป็นการ
สมควรก็ให้ถอนประกาศนั้นเสีย

มาตรา ๗ ผู้ใดควบคุม ดูแล หรือหยุดยั้ง หรือรักษา
พยาบาลผู้ป่วยเป็นไข้จับสั้น หรือซึ่งน่าสงสัยว่าป่วยเป็นไข้

ตอนที่ ๕๒ เล่ม ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๔ สิงหาคม ๒๔๘๕

จับสัน พายในเขตควบคุมใช้จับสัน ต้องแจ้งความต่อเจ้าพนักงานและพายในเวลาซึ่งกำหนดไว้ในกตกะชวง

มาตรา ๘ เมื่อได้ประกาศเขตควบคุมใช้จับสันตาม
มาตรา ๖ แล้ว ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจทำการ
หรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้จัดการใด ๆ พายในเขตควบคุม
ใช้จับสัน และปรินนทลแล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ให้บุคคลพายในเขตควบคุมใช้จับสันรับการตรวจ
หรือการบำบัดใช้จับสันตามเวลาและนสสถานที่ซึ่งเจ้าพนักงาน
งานสาธารณสุขกำหนดให้ สำหรับเด็กอายุต่ำกว่าสิบห้าปี ให้
เป็นหน้าที่ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองรับผิดชอบในการนี้

(๒) ให้บุคคลพายในเขตควบคุมใช้จับสันและปรินนทล
นอนในมุ้ง ซึ่งกันยงได้เวลากลางคืน

(๓) ให้บุคคลพายในเขตควบคุมใช้จับสันทำการกำจัด
ยุงกันปล่องในบริเวณที่ดินที่ตนเป็นเจ้าของหรือผู้สำนักตาม
วิธีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนดให้

(๔) เข้าหรือจัดให้เจ้าพนักงานอื่นเข้าไปในบ้าน โรง
เรือน หรือสถานที่อื่นใด หรือยานพาหนะ ระหว่างอาทิตย์ขึ้น

๕ สิงหาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๕๒

และอธิบดีตักเพื่อตรวจหรือจัดการอย่างใด ในการควบคุม
ใช้จับสั้น

(๕) แก้ไขเปลี่ยนแปลงโรงเรียนเท่าที่จำเป็น หรือกำจัตร
รุษชาติหรือสิ่งอื่นใด ที่น่าจะเป็นเหตุให้ใช้จับสั้นแพร่หลาย
เท่าที่จำเป็น พายในเวลาอันสมควรที่กำหนดให้

มาตรา ๘ เพื่อความประสงค์แห่งพระราชบัญญัตินี้ เจ้า
พนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือกำหนด
ให้นายจ้างหรือผู้ประกอบการซึ่งมีลูกจ้างหรือบุคคลจำนวน
มากอยู่ในความดูแลทำการควบคุมใช้จับสั้นสำหรับลูกจ้าง
หรือบุคคลนั้น และทำการตามจำเป็นเพื่อกำจัดขงกันปล่อง
ในบริเวณที่ครอบครอง และถ้าเห็นสมควรจะให้นายจ้าง
หรือผู้ประกอบการจัดให้มีแพทย์ หรือพยาบาล และงบ
ประมาณเพื่อใช้จ่ายในการนี้ก็ได้

มาตรา ๑๐ เพื่อความประสงค์แห่งพระราชบัญญัตินี้ เมื่อ
เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าลำเหมือง รางระบายน้ำ และคู
ในที่ดินแห่งใด มีอยู่มากเกินจำเป็นด้วยความเห็นชอบของ
เจ้าพนักงานชลประทานและกรมการอำเภอ ก็ให้มีอำนาจสั่ง
เป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองปิดให้แห้งเสียชั่วคราว

ตอนที่ ๕๒ เล่ม ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๔ สิงหาคม ๒๔๘๕

หรือให้เลิกใช้ โดยให้ถมดินกลบให้เรียบร้อยภายในเวลาที่กำหนดให้ไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันรับคำสั่ง

ผู้ได้รับคำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามวรรคก่อน อาจอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันรับคำสั่ง โดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อข้าหลวงประจำจังหวัด คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ให้งดการปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขไว้ในระหว่างที่รัฐมนตรียังไม่ได้วินิจฉัย

มาตรา ๑๑ ถ้าเหมือง รางระบายน้ำ และคูในที่ดินแห่งใดมีผักหย่ารกหรือดินเข็น เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแผ้วถางแก้ไข และรักษาให้น้ำเดินได้สะดวกตามที่กำหนดให้ภายในเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันรับคำสั่ง

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขได้สั่งให้บุคคลใดปฏิบัติตามมาตรา ๘ (๓) หรือ (๕) มาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ ถ้าบุคคลนั้นละเลยไม่จัดการตามคำสั่ง เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจจัดการนั้นให้สำเร็จไปได้โดยลำพัง โดยให้บุคคลผู้นั้นชดเชยค่าใช้จ่ายในการนั้นตามสมควร

๔ สิงหาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๕๒

มาตรา ๑๓ ผู้ใดละเลย ไม่แจ้งความตามมาตรา ๗ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา ๑๔ ผู้ใดฝ่าฝืน หรือละเลยไม่จัดการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือขัดขืนการกระทำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามมาตรา ๙ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท และถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขร้องขอ ศาลมีอำนาจออกคำสั่งให้เป็นไปตามบทบัญญัติที่กล่าวแล้ว

มาตรา ๑๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกดกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กดกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี